

Legrand, Bibl. Hell. xv-xvi, 4, σ. 164-165

Καλωνᾶς

Γαβριήλ

Υπό τοῦ Legrand περιγράφοντος τὸ βιβλίον ὑπὸ τίτλῳ „ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΩΣΑΝ-
ΝΗΣ - ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑΙΣ ἀφ' ὧν >> δημοσιεύεται τὸ ἐπόμενον αὐτοβιογραφικὸν σκεῦμα
τοῦ Γαβριήλ Καλωνᾶ (ἐν τοῦ Cod. Tybing. M 37, f. 95v):

«DE GABRIELE CALONA CORINTHIΩ <venit is Tybingam 27 iunii 1582>»

Ἐπορεύθηκα ἐν τῇς πατρίδος μου Κορίνθου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ γέγονά ἐφημέ-
ριος (οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες ἐν τῇ ἱερῇ μαχῶνται ἐφημέριοι ἐ παντοίῳ κατῶ) καὶ οὕτως
ἐδιέτριψα ἕτη τρία ἔν τῇ πατρίκῃ. Ἐπειτα ἐπορεύθηκα εἰς Μακεδονίαν, εἰς Φυλίσσον,
ὅπου ποτὲ ὁ ἄγιος Πάυλος ἔγραψε τὰς ἐπιστολάς. Νῦν ἔστι πόλις ἔρημος, ὡς τῶν τειχῶν
τὰ μὲν ἔπεσε, τὰ δὲ ἵσταται. ἔχει δεκατέσσαρας κώμας, αἷ εἰσιν ὑπὸ τὸν μητροπολίτην.
δῶδεκα δὲ εἰσὶ κώμας τοῦ πατρικίου μαγόμενα σταυρομήλια (ὅτε πάλαι τις

χριστιανὸς βασυλὺς ἔποιε ἱερόν, ἔπηξεν ἐν τῷ θήρατι αὐτοῦ σταυρόν, καὶ διὰ τοῦτο
 καλεῖται σταυροπήχιον). Καὶ ἦρκεν ἕξάρχος καὶ τοποτηρητὴς τῶν δικατεσέρων κωμῶν
 τοῦ πατριαρχείου. Ἐπειτα ἔφυγον τινες χριστιανοὶ ἰταχοὶ αἰχμαλωτοὶ ἐν ταῖς
 χερσὶ τῶν τούρων, καὶ ἐλήλυθαν εἰς τὴν μου οἰκίαν. καὶ ἐγὼ ἔξενισα
 αὐτούς. καὶ οὕτως ἔδεικνυσά τὴν ὁδὸν αὐτοῖς μετὰ τινος δούλου καὶ
 ἐπορεύθησαν. Ἐπειτα οὐκ οἶδα τίς ἔλαβεν ἑχθρὸς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βοσκόδα,
 ἦγον ἐπάρχῃ. καὶ οὕτως ἐπορεύθη (ἐλήλυθε) πρὸς τὴν ἐμὴν κώμην καλεσμένην,
 Ὀρράνη, ἔχουσιν τετρακοσίους οἴκους, πάντας χριστιανῶν, ἀπέχουσιν τρία μίλια
 γερμανικὰ μίλια ἀπὸ τῶν φυγίπων, καὶ ἔλεξεν: αὐτὸς ἢ ὁ ἕξάρχος ἐν ταύτῃ
 τῇ κώμῃ; καὶ ἐγὼ ἔλεξα ὅτι ἐγὼ εἰμι. Αὐτὸς δὲ ἐνεέλωσε τοὺς δούλους αὐ-
 τοῦ ἐμὲ δεδεμένους, καὶ οὕτως ἐδέδεμυσαν τὰς χεῖρας, καὶ ἐπόρισαν
 με πρὸς τὴν πόλιν Σέρρες, ὅπου μητροπολίτης Σερρών. Ἔστι δὲ μεγάλη
 πόλις ἀπέχουσα τῶν φυγίπων πέντε μίλια μέγαλα γερμανικὰ.

Legzand, Bibl. Hell. XV-XVI, 4, σ. 164-165

(B)

Καλωνᾶς
Γαβριήλ

Ἐρρίσαν με ἐν τῇ εἰρήτῃ καὶ ἔμεινα μῆνας ἕξ. ἔπειτα ἔγραψα τῷ ἀδελφῷ μου Ἡερο-
νύμῃ, καὶ ἐλήλυθε πρὸς μέ. καὶ αὐτὸς ἐχρηστής ἐγένετο περὶ ἐμοῦ μετὰ ἀγ-
γλων τινῶν χριστιανῶν διὰ οὐτανοσίους τριάκοντα τρεῖς χρυσείους, ὅπερ ποιεῖ
παντήκοντα χυλιδας ἀσπρων. ἔξήκοντα δὲ ἀσπρα ποιεῖν ἐν χρυσίον οὐχ ὀφειλόμενον.
Τὰ μὲν τριακόσια χρυσία ἔδωκε πρότερον, πωλίσας τὰ ἱμάτια καὶ ὅσα ἔχον-
τα δὲ παντακόσια οὐκ εἶχον δοῦναι. καὶ ἐγένετο ὁ ἀδελφὸς ἐνέχυρον περὶ αὐτῶν, καὶ
ἐπορεύθη εἰς Κωνσταντινῆπολιν, καὶ ἔλαβον γράμμα παρὰ τοῦ πατριάρχου, ζητείας
καὶ ἑλεημοσύνης ἑνεκα, πρὸς πάντας τοὺς χριστιανούς.

» Εἶτα ἐπορεύθη εἰς τὴν Ἱταλίαν, καὶ ἐβύνατο ἑλεημοσύνην διακόσια χρυσία,
καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἀδελφόν μετ' ἐμπόρων ἕξ ἑνετίας. Ἐπὶ αὐτῷ γήλυθε.

εἰς Βοϊκίαν καὶ εἰς Βοηρίαν καὶ εἰς Πολωνίαν καὶ εἰς Σχεσίαν καὶ εἰς Λη-
 νίαν καὶ εἰς Βιταργέτην καὶ εἰς Ἑρφορδίαν καὶ εἰς Κοχωνίαν (ὅπου οὐδὲν ἔδο-
 θη μοι) καὶ εἰς Φραγκοφορδίαν καὶ εἰς Βερροσίαν καὶ Ἀνδριανόπολιν καὶ Ἀργυ-
 ρόπολιν καὶ Ἑβλίτην καὶ Τυβίτην. Καὶ νῦν οὐκ οἶδα πορῶν ἀλλὰ,
 τοῦ ἐνδοκούντος, βάλωμαι πορευθῆναι πρὸς Αὐγούβαν, εἰς τὴν σὺναξιν τοῦ βασι-
 λῆος καὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς Γερμανίας. »

